

Overijsselse Ombudsman

Dossiernummer 2016 042

RAPPORT

Verzoekers

De heer K. en mevrouw G. aangeduid als verzoeker, verzoekster, verzoekers.

Datum verzoek

De Overijsselse Ombudsman (verder genoemd: OO) ontving het verzoekschrift op 9 juni 2016.

Klacht

De klacht betreft ongelijke behandeling/willekeur als het gaat om het handhaven van het verbod om permanent te wonen in een recreatiewoning op camping De Vossenburcht in IJhorst. Verder hebben verzoekers een probleem met de informatievoorziening hierover en zijn er door hen kosten gemaakt waarvoor zij graag een tegemoetkoming zien van de kant van de gemeente.

Verloop procedure

Op 20 november 2015 richten verzoekers zich tot de gemeente Staphorst.
Op 26 januari 2016 volgt er een gesprek tussen gemeente en verzoeker. Het verslag van dit gesprek is aan verzoeker toegezonden.
Op 3 mei 2016 wordt de klachtafhandelingsbrief door de gemeente verzonden.
Vervolgens richten verzoekers zich op 9 juni 2016 tot de OO.
Op 27 juni 2016 vindt er een gesprek plaats over hun verzoek. Hierbij zijn aanwezig: verzoeker, namens de gemeente: de manager afdeling samenleving, de klachtencoördinator en de juridisch medewerker omgevingsrecht; namens de OO: de heer L. Bezemer en mevrouw J. den Engelse.

Bevoegdheid

De klacht betreft de gemeente Staphorst en is in eerste termijn door de gemeente behandeld. Daarmee is de OO bevoegd een onderzoek in te stellen.
Bij het gesprek op 27 juni 2016 is de (ex-)vriendin van verzoeker niet aanwezig. Verzoeker geeft aan ook namens haar te spreken, maar een machtiging kan hij niet overleggen.

Vastgesteld wordt dat de klachtafhandeling in eerste termijn door de gemeente alleen verzoeker betrof ook al is er in het gesprek bij de gemeente wel over verzoekster gesproken. De zaak/claim van verzoekster blijkt toch een duidelijk andere insteek te hebben dan die van verzoeker; zij heeft immers 1 ½ jaar zonder problemen op de camping verbleven. Verzoeker was daarentegen degene die direct en via zijn bewindvoester contacten had met de gemeente, waarbij de nu te onderzoeken problematiek is ontstaan. De OO is dan ook van mening dat een klacht van verzoekster nog in eerste termijn door de gemeente behandeld zou moeten worden en geeft haar in beraad alsnog zelf een klacht in te dienen bij de gemeente Staphorst. De conclusie is dan ook dat wat betreft verzoekster de OO zich bij nader inzien niet bevoegd acht nu de gemeente haar situatie nog niet heeft beoordeeld.

Behoorlijkheidsnormen

In de Algemene wet bestuursrecht staat dat een ombudsman een oordeel geeft over gedragingen van bestuursorganen. Die gedragingen beoordeelt hij aan de hand van behoorlijkheidsnormen. Daarom betreft de OO bij het onderzoek vooral feiten en omstandigheden die mogelijk aanleiding zijn tot schending van behoorlijkheidsnormen. Deze normen zijn opgesteld door de Nationale Ombudsman in overleg met gemeentelijke en regionale ombudsinstanties en weergegeven in de behoorlijkheidswijzer. Het gevraagde onderzoek richt zich op de volgende normen:

Goede informatieverstrekking

De overheid zorgt ervoor dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.

De overheid is verplicht de burger gevraagd en ongevraagd alle informatie te geven over handelingen en besluiten die de belangen van de burger kunnen raken. Zij is daarbij servicegericht en stelt zich actief op om de informatie die van belang is tijdig op eigen initiatief te geven.

Onpartijdigheid

De overheid stelt zich onpartijdig op en handelt zonder vooroordelen.

De overheid wekt bij de burger het vertrouwen dat zij onpartijdig te werk gaat. Dit betekent dat de overheid ook alle schijn van partijdigheid vermijdt.

Coulante opstelling

De overheid stelt zich coulant op als zij fouten heeft gemaakt. Zij heeft oog voor claims die redelijkerwijs gehonoreerd moeten worden en belast de burger niet met onnodige en ingewikkelde bewijsproblemen en procedures.

De overheid is bereid om fouten toe te geven en zo nodig excuses aan te bieden. De overheid benadert schadeclaims van burgers vanuit een coulante opstelling, waarbij wordt gezocht naar mogelijkheden om tot een passende oplossing te komen.

Feiten

1. In augustus 2015 heeft verzoeker het voornemen op camping De Vossenburcht in IJhorst een chalet te huren van zijn vriendin (verzoekster). Zij woont daar sinds voorjaar 2014 in een eigen chalet. Voor de verhuur aan verzoeker schaft zij een tweede chalet aan.
2. Uit het contact dat verzoeker heeft met de beheerder/eigenaar van de camping, blijkt hem dat permanent bewonen weliswaar niet is toegestaan, maar na inschrijving bij de gemeente en de woningbouwvereniging zou hij zich daar geen zorgen over hoeven maken, want er gebeurt qua handhaving niets van de kant van de gemeente.
3. Op 20 augustus 2015 ondertekent verzoeker het formulier Verklaring van toestemming van inschrijving op camping De Vossenburcht voor het tijdelijk wonen op deze camping. Dit is een verklaring van de beheerder van de camping dat hij tegen de voorgenomen bewoning geen bezwaar heeft. De gemeente vraagt een dergelijke verklaring bij inschrijving in de BRP. Hoewel boven aan het papier een logo van de gemeente staat, en het daarmee lijkt dat het stuk gemeentelijk geaccordeerd is, betreft het geen gemeentelijke verklaring.
4. Het is dan wel duidelijk dat bewoning tijdelijk mag, maar niet hoe lang dat is. Verzoeker zegt per 1 november 2015 zijn huur in Hasselt op.
5. Via zijn bewindvoester, die contact opneemt met een juridisch medewerker omgevingsrecht van de gemeente, blijkt volgens verzoeker eind september dat het gaat om tijdelijke bewoning voor de duur van drie maanden. Daarbij wordt volgens hem gemeld dat de gemeente handhavend kan optreden en dat er daarbij sprake is van een dwangsom van € 25.000,-
6. Daarop trekt verzoeker op 6 oktober 2015 zijn inschrijving bij de gemeente in. Zijn partner verkoopt het tweede chalet dat zij aanschafte nog voordat dit is geplaatst in IJhorst. Ook haar eigen chalet verkoopt zij gezien de nieuwe ontwikkelingen. Al met al levert dit een verliespost van € 12.000,- op. Als daarbij worden opgeteld de kosten die zijn gemaakt rond de huuropzegging in Hasselt, bedraagt het totale verlies volgens verzoeker meer dan € 14.000,-.
7. Op 20 november 2015 dient verzoeker klachten in bij de gemeente over de informatievoorziening en de hele gang van zaken. Hij vraagt daarbij om een tegemoetkoming in de kosten van € 14.000,- vanwege het in gebreke blijven van de afdeling burgerzaken nu hem niet duidelijk is gemaakt hoe lang er bewoning op de camping mocht zijn.
Ook geeft hij hierbij aan dat anderen zich, nog na zijn eigen inschrijving, wel hebben kunnen inschrijven. Het gaat dan om iemand met een echtgenote die uit Staphorst afkomstig is, en die vanuit de camping in november 2015 een bedrijf is gestart.
8. Uit de klachtafhandelingsbrief die op 3 mei 2016 is verzonden blijkt het volgende besluit van het college van burgemeester en wethouders:
 - De klachten over de informatievoorziening rond het niet toestaan van permanente bewoning zijn ongegrond. Het is voldoende duidelijk via het formulier zelf en de website van de gemeente dat permanent wonen niet is toegestaan.
 - De werkwijze rond de Verklaring van toestemming van inschrijving op camping De Vossenburcht kan verwarring scheppen. De klacht hierover is gegrond en de gemeente heeft inmiddels de werkwijze aangepast.
 - Klachten over de handelwijze van de beheerder /eigenaar van de camping kan het college niet in behandeling nemen nu het op dit punt niet bevoegd is.
 - De gemeente acht zich niet aansprakelijk voor de kosten die verzoeker claimt.

9. Verzoeker is het hiermee niet eens. Met name op het punt van handhaving is er volgens hem sprake van ongelijke behandeling nu anderen sinds jaar en dag op de camping wonen en er mensen zijn die zich, zelfs nog na zijn inschrijving, op permanente basis vestigen op camping De Vossenburcht.

Het gesprek met de OO

Verzoeker geeft aan dat toen hij zich meldde voor inschrijving in de BRP van de gemeente Staphorst er aan de balie niets is gezegd over de termijn van tijdelijk wonen. Hij ging er van uit dat met het inleveren van de Verklaring en het inschrijven alles in orde was en kreeg daarover aan de balie geen andere signalen.

Echter nadat zijn bewindvoester via een telefoontje informatie kreeg over tijdelijk wonen en handhaven, kreeg hij van haar het advies er niet aan te beginnen. Toen moest alles weer teruggedraaid worden, wat de nodige kosten met zich meebracht. Voor hem persoonlijk kwam dat neer op € 2500,- - € 3000,- aan kosten rond de huuropzegging in Hasselt.

Hij wenst dat de gemeente hiervan de helft vergoedt. Wonen op camping De Vossenburcht is voor hem niet meer aan de orde.

Voor zijn ex-vriendin is de schade nog veel groter. Zij heeft al met al zeker € 12.000,- verlies gelden bij de verkoop van de chalets.

Ook blijft verzoeker van mening dat de gemeente onterecht onderscheid maakt nu er zo veel mensen wel permanent op de camping wonen.

De gemeente stelt dat aan de balie gezegd wordt dat permanent wonen niet mag en dat, als men informatie wil over handhaving, dit opgevraagd kan worden bij de desbetreffende afdeling. Verder is aan de bewindvoester van verzoeker meegedeeld dat tijdelijke bewoning alleen toegestaan als blijkt dat er uitzicht is op woonruimte elders. In de jurisprudentie wordt dan gesproken van drie maanden, maar dat zou dan eventueel ook langer kunnen als dat uitzicht er maar is. Bij verzoeker was dat laatste niet het geval en zijn bewindvoester heeft daar consequenties uit getrokken toen werd aangegeven dat –ook al is er nu geen sprake van actief handhaven- er wel een risico was dat de gemeente dat ooit zou gaan doen.

Als er op een dergelijke manier navraag wordt gedaan kan de gemeente niet anders dan op dit formele beleid wijzen, ook al is dat wellicht verouderd. Was er niet gebeld door de bewindvoester, dan was er waarschijnlijk niets aan de hand geweest.

De gemeente erkent dat er een verschil als het gaat om het formele beleid en het materiële beleid zoals dat in ieder geval de laatste tien jaar is geweest, namelijk: niet handhavend optreden tegen personen die niet aan genoemde criteria voldoen.

Ook is het niet terecht dat op het formulier Verklaring van toestemming van inschrijving op camping De Vossenburcht het gemeentelijk logo staat nu er geen enkel mandaat is van de gemeente naar de beheerder van de camping. Dat is verwarrend en is inmiddels aangepast.

De gemeente zal zich beraden over het voorstel van verzoeker om de helft van zijn kosten te betalen. Afgesproken wordt dat er een week bedenktijd is.

Vervolg op gesprek

Op 1 juli 2016 laat de gemeente de OO weten niet in te gaan op het voorstel uit coulance de helft van de kosten van verzoeker te betalen. Dit betekent dat de procedure bij de OO wordt voortgezet en er een Verslag van bevindingen en een oordeel zal volgen.

Reactie op verslag

Partijen hadden tot 21 juli 2016 de gelegenheid te reageren op het verslag bevindingen. Zij hebben hier geen gebruik van gemaakt.

Overwegingen van de Ombudscommissie

Goede informatieverstrekking

Het is de OO gebleken dat er verwarring ontstaat als er door de gemeente gesproken wordt over enerzijds het formele beleid (wonen op de camping mag niet) en anderzijds de realiteit dat dit formele beleid niet wordt gehandhaafd. Daar komt bij dat bij de BRP gewerkt wordt met de Verklaring van de beheerder van de camping, die is voorzien van een gemeentelijk logo.

Het is niet verbazingwekkend dat iemand die zich bij de BRP meldt voor inschrijving er in die situatie van uit gaat dat, ziende dat zo velen sinds jaar en dag op De Vossenburcht wonen, dit inderdaad kan, ook al meldt de website van de gemeente dat permanent wonen niet mag. De gang van zaken rond de inschrijving van verzoeker heeft er dan ook voor de gemeente toe geleid dat er qua informatievoorziening aanpassingen zijn gedaan.

Onpartijdigheid

Verzoeker vindt dat de gemeente onterecht onderscheid maakt nu er door anderen wel permanent op De Vossenburcht gewoond wordt. De OO kan hier niet in mee gaan. Er is aan de bewindvoerder van verzoeker gemeld dat er altijd een risico is dat handhaving in de toekomst wel gaat gebeuren. Dan kan er worden gewerkt met dwangsommen, die kunnen oplopen tot € 25.000,-. Dat wil niet zeggen dat, als er op enig moment gehandhaafd zou worden, dit verzoeker sowieso € 25.000,- zou gaan kosten. Ook is er door de gemeente niet aangegeven dat er in het geval van verzoeker inderdaad gehandhaafd zou gaan worden. Alles overziend heeft de bewindvoerder verzoeker geadviseerd van het wonen op de camping af te zien. Verzoeker heeft dit advies opgevolgd. De OO stelt vast dat de gemeente hier geen onderscheid maakt nu voor elke permanente bewoner van de camping geldt dat er naar de toekomst toe inderdaad risico bestaat dat er gehandhaafd gaat worden. De OO concludeert dat de klacht van verzoeker op dit punt ongegrond is.

Coulante opstelling

In het gesprek met de OO is aan de orde geweest dat verzoeker afziet van wonen op de camping, maar wel graag van de kant van de gemeente een tegemoetkoming ziet in zijn kosten rond de huuropzegging in Hasselt vanwege de onduidelijke informatieverstrekking door de gemeente. De gemeente ziet echter geen aanleiding om uit coulance kosten te vergoeden. De OO ziet geen mogelijkheid er bij de gemeente verder op aan te dringen (toch) uit coulance kosten aan verzoeker te vergoeden.

De OO heeft in dit geval bemiddelend willen optreden door de gemeente de vraag te laten beantwoorden of, gezien de onduidelijkheid die de informatieverstrekking van de gemeente over handhaven of gedogen bij verzoeker heeft opgeroepen, een kostenvergoeding mogelijk was. De gemeente heeft deze vraag beantwoord.

Alleen de rechter kan nu de claim verder beoordelen en de gemeente eventueel veroordelen tot vergoeding van de door verzoeker geleden schade. In dat geval zal verzoeker het schadebedrag ook nog nader moeten onderbouwen.

Oordeel

Goede informatieverstrekking

De informatieverstrekking was onvoldoende zorgvuldig. Voor zover het gaat om de werkwijze rond de Verklaring van toestemming van inschrijving op camping heeft de gemeente dat erkend, dat onderdeel van de klacht gegrond verklaard en die werkwijze vervolgens aangepast. Daarmee is dat onderdeel van de bij de OO ingediende klacht ongegrond. Voor het overige is de klacht met betrekking tot goede informatieverstrekking gegrond.

Onpartijdigheid

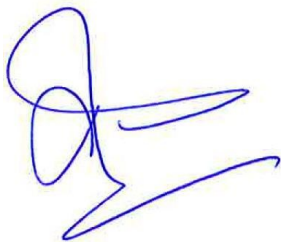
Wat betreft het onderscheid maken tussen bewoners acht de OO de klachten van verzoeker niet gegrond.

Coulante opstelling

Wat betreft het niet meewerken aan vergoeding van kosten acht de OO de klacht ongegrond.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse Ombudscommissie op 19 september 2016.

Drs. L. Bezemer

mw. mr. J. den Engelse

